

[Aksel Larsen.]

det i alle Tilfælde, hvor man lider af Monomani. Men det ærede Medlem Hr. Pürschel staar ved enhver Lejlighed, hvor han kan komme herop, og spørger: Vil Kommunisterne afskaffe det bestaaende Samfund ved Vold? Maa jeg faa et Svar! Jeg synes, det kan blive trættende at svare det ærede Medlem, naar han staar her og gentager sit Spørgsmaal, da han samtidig selv paa-beraaber sig, at han har Masser af Udtalelser, som bekræfter hans Opfattelse af Spørgsmaalet, saa det er ganske barokt at blive ved at stille det samme Spørgsmaal. (*Christmas Møller*: Svar nu!). Nej, jeg bliver virkelig træt af at svare de Herrer, for Folk, der ikke kan eller vil forstaa, er der intet Udkomme med. (*Christmas Møller*: Prøv en Gang til at svare). Jeg kan ikke tjene det ærede Medlem Hr. Christmas Møller i at lade ham bestemme det. Jeg har udtalt mig meget tit om dette Spørgsmaal, og de ærede Medlemmer kan jo tage Rigsdagstidende og se, hvad der staar deri, eller se, hvad der staar i den Erklæring, som det ærede Medlem Hr. Pürschel er saa vred over, og som jeg sammen med min Partifælle her i Tinget har afgivet. Læs disse Dokumenter og se deraf vor Stilling til Sagen; men det ønsker man ikke. Det ærede Medlem Hr. Pürschel startede denne Debat med at hævde, at jeg straks herinde havde sagt, at vi var ikke bundet af Grundloven. Saa gør jeg opmærksom paa, at det har jeg aldrig sagt. Nu kommer det ærede Medlem og siger: Jo, det passer alligevel, for det har i hvert Fald Munch-Petersen sagt, og saa siger det ærede Medlem, at jeg kan jo selv læse op af Rigsdagstidende, hvis jeg vil bevise, det er forkert. Nej, det ærede Medlem, som startede Debatten om dette, kan selv læse op for at bevise, det er rigtigt, men det gør det ærede Medlem alligevel ikke! Det ærede Medlem har haft den fornødne Tid, hvad jeg ikke har haft, fordi jeg er Ordfører, til at gennemgaa Rigsdagstidende — og jeg har set, han har gjort det —, men han er ikke kommet med Citatet, fordi det ikke lyder saaledes, som det ærede Medlem mundtlig citerede det. Men naar man støtter sig paa den Slags Argumenter, kan man selvfølgelig sagtens konstruere noget. Men ønsker man at vide, hvad der staar i vort Program, og hvad vi har sagt ved forskellige Lejligheder, saa staar dette at læse i Rigsdagstidende, og det er ganske unødvendigt at klare sig ud af Debatten ved at stille de Spørgsmaal igen, som man har stillet 17 eller 90 Gange.

Det ærede Medlem Hr. Pürschel er Jurist, og jeg maa sige, at det mærker man, naar det ærede Medlem forklarer, at det er maaske ikke strafbart, hvad Kommunisterne gør, men det er i hvert Fald ulovligt. Jeg synes, det er et stift Stykke at paastaa, at Lovgivningen her i Danmark er saa mangelfuld, at noget, det er ulovligt, ikke er strafbart. Jeg tror, vi roligt kan lade den Slags Paastande ligge.

Saa siger det ærede Medlem, at det, vi har gjort her, er et Moskva-inspireret Forsøg paa at misbruge de arbejdsløse, og at det har vi ikke benægtet. Nej, det har vi ikke benægtet af den simple Grund, at Paastanden ikke er fremsat, og vi giver os ikke til at benægte Paastande, som ikke er fremkommet. Det blev sagt for første Gang fra Talerstolen i denne Debat af det ærede Medlem Hr. Pürschel, som var heroppe for lidt siden, men det ærede Medlem maa undskylde, det er svært at følge hans snørklede Tankegang; det er groft at antage, at vi skal vide paa Forhaand, hvad han kunde tænke sig at sige. Men det er altsaa paastaaet, og nu skal det blive tilbagevist. Det er aldeles ikke rigtigt, og det er overhovedet noget latterligt dette her, at saa snart Kommunisterne gør noget, skal man straks sige, det er Moskva-inspireret eller dirigeret fra Moskva. Det er noget forfærdeligt Sludder! Hvorfor skulde vi ikke kunne interessere os for de arbejdsløse og for at hjælpe dem? Ja, naturligvis hersker der — jeg ved ikke hvorfor — Overtro og Misforstaaelser angaaende vor Opfattelse af visse Problemer, og man tror, at naar vi rejser en Sag paa den Maade, som vi har gjort her, fordi det er den eneste Maade, det kan gøres paa her i Tinget, er det noget, Kommunisterne gør for at faa stillet en Dagsorden, de kan faa forkastet. Det er det aldeles ikke. Det er, fordi vi ønsker at hjælpe de arbejdsløse og faa deres grundlovmæssige Rettigheder respekteret, og fordi vi ønsker, at der skal skabes størst mulig Røre om Arbejdsløshedsspørgsmaalet, saa de arbejdsløse maaske kan blive hjulpet. At det ikke er upaakrævet, at de arbejdsløses Sag rejser her i Tinget, det har den Behandling, som denne Sag har faaet hidtil, til fulde dokumenteret, og hvis jeg vilde anføre Klassikere, som bekræfter min Opfattelse af denne Sag, kunde jeg anføre den forhenværende Socialminister, der den 11. Marts 1934 havde en Artikel i hele Landets Presse, hvor han sagde, at det, han ikke i Længden kunde finde sig i og ikke kunde taale at se paa som Socialminister, var Rigsdagens forfærdende Lige-